

//// MÚSICA | Crònica d'un concert //////////////////////////////////////

Un Orfeó estel·lar

Un moment de l'actuació conjunta de l'Orfeó i la Polifònica de Vilafranca | 3D8

//TRAJECTÒRIA CENTENÀRIA L'Orfeó Català va mostrar en el concert que va oferir a l'Auditori de Vilafranca que es troba en un dels millors moments de la seva història

3d8
Vilafranca

Després de molts anys de no haver actuat a Vilafranca, dissabte passat l'Orfeó Català va oferir un concert a l'Auditori sota la direcció del seu titular, Josep Vila i Casañas, i amb l'acompanyament al piano de Mercè Sanchis.

Des del primer moment, i durant tot el concert, es va poder apreciar que l'actual Orfeó Català, integrat per

una cinquantena llarga de cantaires, es troba en estat de gràcia, probablement en un dels millors moments de la seva trajectòria centenària: veus ben impostades i perfectament conjuntades, cordes equilibrades, so compacte, impressionant en els forts i delicat en els pianos, ductilitat i expressivitat en les interpretacions... No és difícil imaginar que tot plegat és fruit del treball rigorós i continuat en aquests darrers anys, de la mà d'un director de la vàlua i del carisma de Josep Vila.

Plenitud harmònica

La primera part del programa, amb el títol de "Polifonia religiosa", incloïa obres a capella de Bruckner (*Ave Maria*), Vila (*Lux fulgebit* i *Sanctus-Benedictus*), i unes altres amb reducció a piano de Casals (*Nigra sum*), i Fauré (*Sanctus* i *Libera me Domine*, del *Requiem*). Les parts solistes de mezzo, tenor i bariton (*Lux fulgebit* i *Libera me Domine*), van anar a càrrec de cantaires del mateix cor. Si haguéssim de destacar alguns aspectes, dins de l'excel·lència general, potser assenyalaríem l'*Ave Maria* de Bruckner i el *Sanctus* de Fauré, en el sentit que la quantitat i la qualitat de les veus de l'Orfeó van permetre obtenir la màxima plenitud en el desplegament harmònic i en els contrastos de dinàmiques que contenen aquestes dues partitures del període romàntic. També mencionariem la fascinant atmosfera sonora de *Lux fulgebit*, estrenada per l'Orfeó en el seu darrer concert de Sant Esteve, i que ens va endinsar amb naturalitat en l'atractiu llenguatge musical contemporani d'aquesta composició. La segona part del programa, dedicada íntegrament a música catalana, constava de *Quatre cançons*, del vilanovi

Eduard Toldrà, del qual s'acaba de commemorar el cinquantenari de la seva mort, adaptades per a cor i piano per Jordi Domènech, *La Sardana de l'Abril*, de Lluís Maria Millet sobre un poema de Joan Llongueres, i finalment les dues obres de programa comú interpretades conjuntament amb la Polifònica de Vilafranca, *O vos omnes* de Pau Casals, i *La Sardana*, eterna de Josep Viader. Les cançons de Toldrà, molt ben harmonitzades per Domènech, van fluir amb frescor i vivesa, tot subratllant la bellesa i musicalitat dels poemes de Casals, Garcés i Carner. El mateix es pot dir de *La Sardana de l'Abril*, que va cloure l'esplèndida actuació en solitari de l'Orfeó, actuació que va ser aplaudida entusiàsticament pel nombre públic assistent.

Més de cent veus

La incorporació a l'escenari de la Polifònica de Vilafranca va permetre escoltar un gran cor de més de cent veus, interpretant sense fissures i amb bona conjunció el colpidor *O vos omnes*, responsori que parla del dolor, i que Casals expressa magistralment amb la seva música. El director de la Polifònica, David Hernández, va ser l'encarregat de

dirigir aquesta obra, que va conduir amb tota solvència. Finalment, Josep Vila va dirigir *La Sardana, eterna*, que és un cant a la llibertat i a la llengua catalana, i que va tancar brillantment el concert. Davant de l'ovació general, Josep Vila va prendre la paraula per expressar la seva satisfacció per la vinguda de l'Orfeó a Vilafranca, i per la producció conjunta, que tindrà continuïtat amb el concert de la Polifònica d'aquest diumenge al Palau de la Música Catalana. Com a bis final, Vila va anunciar que s'interpretaria *El Cant de la Senyera*, l'himne de l'Orfeó Català escrit el 1896 per Lluís Millet sobre text de Joan Maragall, i que d'alguna manera ha esdevingut patrimoni i himne del cant coral català en general. Tot l'auditori l'escoltà dempeus i amb emoció, i fins i tot hi participà cantant la tornada a indicació del director.

Com dèiem anteriorment, aquest diumenge, a partir de les sis de la tarda i dins el cicle "El Palau et convida", la Polifònica actua al Palau de la Música on interpretarà obres de Tomás Luis de Victoria, Henry Purcell, Edgar Tinell, Antoni Pérez Moya, Bernat Vivancos, Pau Casals, Josep Viader i Lluís Millet.